

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov nr. 123 af 15. april 1930 om aktieselskaber [af Hans Knudsen m. fl.].

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 5223; fremsættelsen findes i tidenden sp. 2643).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ministeren for handel, industri og søfart (Rytter): Om emnet for det lovforslag om ændring i aktieselskabsloven, som nu er fremsat fra socialdemokratisk side, har der tidligere været stillet spørgsmål til mig her i tinget i december måned forrige år, og jeg konkluderede dengang i mit svar derhen, at jeg anså spørgsmålet for vigtigt, og at spørgsmålet måtte følges med største opmærksomhed, men at jeg dog ikke fandt, at der allerede nu var grund til at stille forslag om ændring i aktieselskabsloven. Jeg udtalte, at problemet måtte tages op til undersøgelse og overvejelse, når aktieselskabsloven som helhed skulle revideres.

Jeg er principielt enig i den tanke, der ligger bagved det nu fremsatte lovforslag, nemlig at det er af stor vigtighed, at et aktieselskabs soliditet ikke undergraves ved uforsvarlige udlån til aktionærerne af aktiekapitalen eller andre dele af egenkapitalen, der udgør selskabets kreditbasis. Hensynet til kreditorerne og andre aktionærer nødvendiggør, at udlån af selskabets midler sker på forsvarlig måde efter grundig undersøgelse af forholdene og under bestyrelsens fulde ansvar.

Jeg er fortsat af den opfattelse, at spørgsmålet ikke presser mere på, end at det kan afvente en mere almindelig revision af aktieselskabsloven, men da lovforslaget nu er fremsat, er jeg villig til at medvirke til, at det underkastes en realitetsdrøftelse i udvalg, men jeg skal dog allerede nu fremhæve, at jeg ikke kan være enig i den affattelse af lovforslaget, som forslagsstillerne har givet det, idet det foreliggende forslag på forhånd forekommer mig i flere henseender at være for vidtgående og samtidig at være præget af en vis uklarhed.

Jeg skal nævne nogle enkelte punkter, hvor lovforslaget efter min mening giver anledning til bemærkninger:

I betragtning af at den foreslåede nye lovbestemmelse efter sit indhold tager sigte på en yderligere beskyttelse mod uberettigede angreb på selskabskapitalen, forekommer det mig mindre rationelt, at lovforslaget vil anbringe den nye lovbestemmelse som et

nyt stk. 2 til aktieselskabslovens § 47, der giver regler om bestyrelsens opgaver, beføjelser og ansvar. Efter min mening hører en lovbestemmelse af det omhandlede indhold snarere hjemme i aktieselskabslovens afsnit om kapitalnedsættelse og bør derfor optages i aktieselskabsloven i tilknytning til §§ 35—38.

Endvidere synes det at være noget uklart, hvilken del af et selskabs midler lovforslaget tilsigter at beskytte mod uberettiget råden, når det kun nævner „aktiekapital, reserver m. v.“. En eventuel ny lovbestemmelse må efter min mening nøjere præcisere, hvilken del af selskabets midler man tænker på, idet man i modsat fald meget hurtigt vil komme ud for fortolkningstvivl i praksis. Dækker bogstaverne „m. v.“ således en banks indskudsmidler?

Når lovforslaget dernæst vil gøre bestyrelsen ansvarlig for „udlån“, er også dette begreb egnet til at skabe usikkerhed i praksis, idet der formentlig fra forslagsstillerne side ikke alene har været tænkt på rene kontante lån. I alle tilfælde må det præciseres, hvorvidt skyldforhold ifølge løbende finansiering eller mellemregningsforhold også omfattes af forbudet. I denne forbindelse bemærkes, at jeg savner en udtrykkelig undtagelse i lovforslaget, forsåvidt angår skyldforhold mellem en aktionær og hans selskab, opstået under normale forretningsmæssige forhold mellem de pågældende — f. eks. en bankaktionærs almindelige forretningsmæssige kassekredit i banken —, idet jeg går ud fra, at det dog vel ikke har været forslagsstillerne tanke at forbyde et sådant skyldforhold. Iøvrigt indeholder den gældende lov i § 39 en forudsætning om, at der kan bestå skyldforhold mellem et selskab og dets aktionærer. En gennemførelse af det foreliggende forslag efter dets bogstav forudsætter derfor en ændring også af § 39. Jeg kunne imidlertid tænke mig en regel om, at lån — egentlige finanslån — til aktionærer skal fremgå af regnskabet.

Endelig må jeg påpege, at det efter lovforslaget er uklart, hvilken kreds af personer man ønsker afskåret fra at stå i skyldforhold til et aktieselskab — jeg tænker her navnlig på det vidtgående udtryk „slægtninge“. En skarp afgrænsning af personkredsen på samme måde, som det allerede er angivet i aktieselskabslovens § 52, stk. 1, bør efter min mening foretrækkes. For at undgå omgælse vil det måske være nødvendigt i denne kreds af personer at medtage medlemmer af et selskabs bestyrelse, direktion og andre ansvarlige selskabsorganer.

Lovforslagets bestemmelse om, at der ikke